

Iz slovenskih Goric na Štajarskem 2. jan. D. C.
 — Zavolj lepe suhe jeseni so vse kmetijske opravila pri nas lepo vredjene bile. Topli jug je že dvakrat sneg zapodil, zdaj pa zemljico spet na debelo krije; Bog daj, da bi se dobro spočila za novo dobro letino. Žitna cena je za prodajavce prenizka, vino je tudi v miru, zlo je pokupljeno, večidel le srednji pridelki še čakajo kupca. Letošnje vino je sploh dobro, in bo še zlati rep dobilo, zakaj vinorejci prerokujejo, da ne bo kmali takega. Pri nas je srednje blago po 5 ali 6 gold. še dobiti. Na sterminah in v dobri legi je dal šipon, deloma z belino zmešan, dobro kapljico, tako, da je vedro od 8 do 13 gold. se prodalo. Zato pa tudi ne mislimo se proti belini, še manj pa proti šiponu zarotiti, da bi ju iztrebili, kakor nam „Wochenblatt“ svetuje. V naših vinogradih imajo še dosti slabijih tert, na priliko: križovatino ali zeleniko, blanka ali šilharja, smodiko, kerhlikovca, mišjaka, kozje sesce, volovino, — pa naj za ta čas rastejo; le prazne prostore bi mogli skerbeti z najboljšimi tertami zasaditi; al samih najzlahnejih: odkod jih dobiti? Mnogo bolj čislano vino bi imeli res v slov. Goricah, ako bi umeli in hotli v obče vinorejci umno z vinom ravnati; mnogi prezgodaj berejo, da imajo zdaj kislega čvička v kletih; v tem so posebno naši sosedi Borčanjci in Gatarajčani dobro znani; drugi pa vode ali tolkle (mošta) načaburklajo; prodavali bi ga vendar vsi enako s pravičnim blagom. Pa to ravnanje z vinom je res še velik madež med nami. — Naj bi bile sledeče prigodbe mnogim v svarilo in spodbada k večji pazljivosti. Ne davno je neki hlapec domú se peljaje na kolah zaspal; pripelje se do Mure na brod; konji ne čakajo in naravnost v vodo rinejo; na sred reke se še le prebudí in komaj na unkraj čez globočino pride; v kratkem potem umerje. — Neki starrec pri oranji za hlevom v jablani seršene zapazi; neškodljive stvarce hoče zapoditi in jih draži z ognjem, — pa k svoji veliki škodi celi hlev zasmodí. — Dostavim v ti priliki še dober svet: kadar hoče kak dobrotljiv mož kake občinske ali farne stavbe in naredbe prevzeti, naj dobro pazi: kdo bo stroške povernil, in naj si dá vselej napraviti pismeno pogodbo, ako se mu mili, samo svojolastno možno prazniti. Mož beseda je dan današnji že zlo pozabljena prislovica.

Iz Trata na sv. Silvestra dan. Pr. — Zadnjič sem predolgo odlašal povabilu „Novic“ vstreči, zatorej je pa tudi zaostalo sporočilo zadnjega močnega potresa. Ker slednji sklene v novem letu se poboljšati, tudi jez hočem zanaprej urnejše dopisovati. Vedite tedaj, dragi bravci, da na Trati je bil sv. Silvestra dan 2krat hud potres, in sicer: zvečer ob poli sedmih in je terpel kake 2 sekundi, bal sem se ponovljanja; in glejte, 5 minut pred polnočjo me strašen ropot iz terdega spanja zbudí, postelja se gunca, okna klepečejo, da je bilo groza. Mislil sem že, da bo s starim letom tudi svet poginil. Pa hvala Bogu! doživeli smo novo leto; Bog daj, da bi srečno bilo.

Iz Ljubljane. Slišimo, da željno pričakovana postava za družino ali posle (Dienstbotenordnung) na Krajskem bo nek kmali oklicana. Tudi posvetovanja zastran postave za branje ali tergatev (Weinleseordnung) so nek že tako dalječ dospéle, da smemo pričakovati, da še letos bo tudi ta potrebna postava moč zadobila.

Novičar iz mnogih krajev.

26. dan p. m. se je v Benetkah patrijarh benečanski, preč. gosp. Mutti s korarji in namestniki ondašnjih samostanov poklonil presvitemu Cesarju. Na ogovor gosp. patrijarha so Cesar odgovorili: „Vse kar sem storil za presveto našo cerkev katoliško, sem storil zato, da sem spolnil svojo dolžnost, in vse kar mi bo mogoče še za njo storiti, bom rad storil. Ponašam se s tem, da morem biti varh cerkve. Zanašam se zato tudi na vas gospode vse, da bote

se v vsem tako védli, da v sercu Mojih ljudstev vseskoz zvestobo do Mene živo obujate“. — Časnik „Bohemia“ hoče vediti, da je vlada veliko sto zlatih vag za ces. davkovske gosposke našega cesarstva narediti dala. Iz tega sesodi, da bi vsled dnarskih preuredb utegnil nov zlati dnar med ljudstvo priti. Koliko je na vsem tem resnice, ne vémo; to pa vémo, da „Bohemia“ je že marsikaj novega prva povedala. — Katasterske dela se imajo vsled ministerskega ukaza povsod pospešiti, kar je le moč, da bode kataster berž ko berž po vseh cesarskih deželah gotov; zato je pa ministerstvo tudi za te dela potrební dnar nakazalo. Sploh znašajo stroški za eno štirjasko miljo za izmerjenje in cenitev zemljišnih dohodkov skupaj 4170 gold.; od leta 1817 do leta 1853 so stroški za katasterske dela znesli blizo 22 milijonov gold. — 25. dan p. m. je bil telegraf v Brodi v Galiciji dodelan; v našem cesarstvu je sedaj 90 telegrafnih postaj. — Švajcarji so sodbo Neuenburških prekucnikov odložili do 19. t. m. To je znamenje, da se nočejo prenagliti in ne na vrat na nos vojske sprožiti. Še zmiraj hodijo kurirji semtertje, in na novega leta dan se je adjutant pruskega kralja, polkovnik Manteufel nalaš iz Dunaja v Benetke podal, da bi samemu cesarju izročil sporočilo svojega kralja. Več se danes ne vé od te sedaj najimennejše pravde. — 3. dan t. m. je imela 2. seja pariškega zbora biti; nova meja med turško in rusovsko zemljo je že določena; tedaj bo avstrijska armada kmali spraznila Moldavo in Valahijo, angleško brodovje pa černo morje. — Cesar Napoleon je poslal te dni vélikega škofa Tourskega v Rim, da bi s sv. očetom papežem govoril zavolj kronanja njegovega; sliši se, da ni nič opravil. — Severinovo društvo na Dunaji vabi v svojem oklicu od 1. t. m. romarje v Palestino in Jeruzalem tudi za to leto. Kdor se hoče pridružiti temu romarstvu, se mora zadnji čas do 25. febr. na Dunaji pri odboru Sever. društvu oglasiti in 500 gold. v srebru vložiti za potnino tje in nazaj; v prvi polovici mesca marca bojo romarji vsi skupaj v Terstu se na pot po morji podali. — Po poslednjem številu ima francózka dežela 26 mil. in 39.364 ljudi. — Grof Morny, ki je šel v imenu Napoleonovem h kronanju rusovskega cara Aleksandra II. v Petrograd, bo pripeljal nazaj slavno Rusinjo, knežinjo Trubeckovo za ženo. — Kdo bi mislil, da tudi led je blago, s katerim se kupčuje, — in vendar je taka v severni Ameriki, ker se ga vsako leto prodá 5 do 6 milijonov centov v večje mesta; zrežejo ga v podobne cegla in med žaganjem ga pošiljajo v lesenih kištah po deželi. — Severni Amerikanci so v vsem prebrisane glave; kakor zdaj slišimo, si napravljajo kočije le na 3 kolesa; spredej je le eno kolo, katero teče pod kočijaževim sedežem; taki vozovi se lahko obračajo, se v blatu manj oškropijo in laže se va-nje vseda.

Pomenki v zadevah našega slovnika.

Pod tem nadpisom bomo poprašali včasih za kakošno reč, pa prosili za hiter odgovor, da ne bo prekasno zavoljo natisa. Čeravno gré slovnikov rokopis skozi veliko rok, vendar ostane včasih še kakošna reč negotova; več glav več vé.

Tako, prosimo, ako je morebiti komu domača (národna) prislovica znana, ki se vjema z nemško „Gute Miene zum bösen Spiel machen?“ — „Er hat Geld wie Mist?“ — Ali je res, da v Senožečah murbi pravijo sles ali sels m. (slez je „Eibisch“, „Malve“ se imenuje slezina, slezêna, slezeno zelje).

Pogovori vredništva.

Gosp. J. P. V. v C.: Oho, dragi, polagano, polagano! Kaj nek tudi to terjate od vredništev časnikov, da bi se vkvarjale z napisi zavitkov!!! Vredništvo in pa odpravnštvo je dvoje. Izročili smo Vašo popravo odpravnštvu. Sicer pa Vas prosimo, prijazno si zapomniti, da založniki časopisov so prodajavci, naročniki pa kupci; ker pa kupec ne daruje prodajavcu ničesa, ampak za dnar, ki mu ga daje, prejema od njega blago: se obema spodobi vzajemna dvorljivost.